

Gamle modstandsmænd hædret i Horserød

Af Elisabeth Lumby, lumby@berlingske.dk
Sidst opdateret mandag den 22. juni 2009, 17:25

Mød Alfred Andersen og Henning Jensen, der overlevede Horserød og kz-lejre i Polen og Tyskland.

Alfred Andersen var som modstandsmand og kommunist interneret i Horserødlejren i Nordsjælland fra august 1942 til oktober 1943 og Henning Jensen var der fra marts til august 1944. Derfra gik turen sydpå til KZ-lejre, hvor vilkårene var ganske anderledes end i Horserødlejren, der blev drevet af det danske fængselsvæsen.

Henning Jensen og Alfred Andersen foran Horserød Statsfængsel. Foto: Liselotte Sabroe

Både Alfred Andersen og Henning Jensen overlevede de umenneskelige forhold, og i dag blev de to mænd, der begge er 88 år, de første æresmedlemmer i en nystiftet støtteforening for Horserødlejrens Museum, der har til huse i en tidligere inspektørbolig overfor Horserød Statsfængsel, hvor den barak, de i sin tid boede i, stadig bruges.

Alfred Andersen afsonede først 18 måneder i Nyborg Statsfængsel, fordi han som ungkommunist havde delt illegale blade ud.

»I mellemtiden var kommunistpartiet gjort ulovligt, så da jeg kom ud af fængslet, blev jeg interneret i Horserød. Her var forholdene udmærkede, men vi havde jo ikke vores frihed,« siger Alfred Andersen.

2. oktober 1943 blev han deporteret til KZ-lejren Stutthof i Polen, og i januar 1945 blev han sendt ud på den døds-march, som kun 340 af 1.800 overlevede. I marts 1945 blev Stutthof befriet af Den Røde Hær.

»Noget af den racisme og terror, vi ser i dag, kan vi genkende fra 30erne og 40erne, Det er vigtigt, at vi bekæmper den i vores hverdag,« sagde den gamle modstandsmand, da han fik beviset for sit æresmedlemsskab.

Også Henning Jensen blev taget af Gestapo, fordi han var med til at trykke og uddele illegale blade. Han kom efter Horserød til Frøslev og derfra i oktober 1944 til KZ-lejren Neuengamme.

»Vi havde det fint i Horserød, vi havde blandt andet egen kok. I Neungamme var vi 50 mand om at dele en tønne suppe, kogt på syv roer, så jeg var både udmagret og havde bylder og lus,« fortalte Henning Jensen, der kom på Neungammes udekommando Versen, hvor fangerne i vinteren 1945 gravede skyttegrave i et sumpet område. 38 af de 132 fanger i Versen overlevede ikke, men Henning Jensen var blandt de heldige, der kom med De Hvide Busser til Sverige 22. april og kom hjem til Danmark i 17. maj.

Han overrakte museumsleder Torben Gulnov en bog med tegninger fra KZ-lejrene af Per Ulrich, som han havde været interneret sammen med i Horserød, og formålet med Horserødlejrens Museums Venners er netop at indsamle historisk materiale om lejrens historie. Torben Gulnov har modtaget mange ting fra arvinger til tidligere internerede, og han regner med snart at kunne overtage en af de røde barakker fra statsfængslet, så der kan indrettes en afdeling, som den så ud under krigen.

Horserødlejren blev opført i 1917 og blev i de første år brugt som lazaret for krigsfanger fra første verdenskrig. Derefter blev den brugt som ferielej for tyske børn og som svagbørnskoloni indtil 1940, hvor man internerede først tyske immigranter, derefter danske kommunister og Spaniensfrivillige, modstandsfolk og danske jøder. I 1944 blev den brugt som uddannelseskaserne for danske overløbere og lazaret for tyske soldater og efter befrielsen som straffelej for personer, der var dømt for landsforræderi.

Gensyn med Horserødlejren

Alfred Andersen fortæller

[Luk vindue](#)